

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA (ny.sz: 3547)

képviselésében eljár:

dr. Galambos Károly ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja

kamarai azonosítószám: 18925
Székhelye: 1054 Budapest, Alkotmány u. 4. I/105.
Levelezési cím: 1366 Budapest 5. Pf: 35.
Telefon/fax: 06-20-289-6384/36-1-239-1855
E-mail címe: galambosugyved@gmail.com

Hiv.sz: IV-1826-1/2017.

Dr. Bitskey Botond úrnak,
főtitkár

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, I. ker.

Donáti u. 35-45.

Levelezési cím: 1535 Budapest, Pf.: 773

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/1826-2/2017</i>	
Érkezett: <i>2017 NOV 21.</i>	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>db</i>	<i>lu!</i>

Tisztelt Főtitkár Úr!

1) Főtitkár úr a 2017. október 5. napján kelt fenti számú levelében az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-ára hivatkozással tájékoztatott arról, hogy az indítványozó által alkotmányjogi panasszal [REDACTED] felperes képviselésében támadott Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 44. M. 3124/2014/29. sz. ítélete és a Fővárosi Törvényszék 4. Mf. 680.265/2017/5. sorszámú ítélete elleni indítványnak az Abtv. 52. § (1) bekezdése alapján határozott kérelmet kell tartalmaznia.

A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen tartalmazza – többek között – azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, amely az indítványozó jogosultságát megalapozza, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, a vizsgálandó jogszabályi rendelkezést vagy bírói döntést, az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, továbbá kifejezett kérelmet az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára vonatkozóan.

Főtitkár úr szerint a beadvány nem tartalmaz kellő, alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. Felhívta a figyelmemet, hogy az indokolásnak célszerű kiterjednie az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére, illetve arra, hogy azokat miért és mennyiben sértik a támadott bírói döntések. Felhívta a figyelmet arra is, hogy az érdemi alkotmánybírói eljárás megindítására csak akkor van lehetőség, ha hiánypótlása megfelel maradéktalanul az Abtv. 27.§-ában, valamint 52. § (1) és (4) bekezdésében foglaltaknak.

2) Indítványozó a hiánypótlásnak az alábbiakban tesz eleget.

a) Indítványozó az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése, II. cikk; XII. cikk (1) bekezdése; XIII. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1)-(2) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése megsértésére alapította a jogerős I-II. fokú ítélet megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszát.

aa) Az indítvány alapvetően a bírósági eljárás szabályainak alkotmányossági szempontból is történő megsértését (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] állította, utalva arra hogy az eljárás bíróságot nem tették lehetővé, hogy a felperes a bírósági eljárásban bizonyíthassa, hogy a munkahelyén, mint munkavállaló a cég ügyvezetője részéről szexuális irányultságú zaklatásnak volt kitéve, amelyet mivel elhárított a munkáltató első számú vezetője a munkahelyén ellehetetlenítette, a többi munkatárshoz képest diszkriminálta, majd ebből a helyzetből egy közös megegyezéses megszüntető okiratot aláírva felperest a munkahelyről eltávolította.

Felperes mindezt azzal támasztotta alá, hogy az első fokú bíróság őt félként hallgatta meg, míg a munkáltató cég ügyvezetőjét (törvényes képviselőjét) nem félként, hanem tanúként amely sérti a felek törvény előtti egyenlőségét az eltérő eljárási pozícióból származó eltérő bizonyító erő miatt; a bíróság csak a munkáltatónál a peres eljárás során is munkaviszonyban álló tanúkat hallgatta meg, ugyanakkor a felperes által indítványozott tanúkat nem, a felperes kérelmére a bíróság nem rendelt ki igazságügyi orvos-szakértőt és pszichológus szakértőt a perbeli tényállás tisztázására, pedig ilyen szakértelemmel az eljárás bíróságok bírái nem rendelkeztek.

Indítványozó álláspontja szerint a tisztességes bírósági tárgyaláshoz hozzá tartozik – különösen az ilyen ügyekben – hogy a sérelmet elszenvedő fél által előterjesztett bizonyítási eszközök (tanúk meghallgatása, szakértői vélemény beszerzésére vonatkozó indítvány) kimerítésre kerüljenek.

A tisztességes eljáráshoz szükséges nyugodt körülményeket a bíróság nem biztosította, mert lehetővé vált az, hogy az első fokú bírósági eljárásban a munkáltatónál jogviszonyban álló tanúk meghallgatásánál a szexuális felhívást tevő cég ügyvezetőjének (Ifj. az édesapja, mint a cég másik ügyvezetője jelen lehetett).

ab) Indítványozó szerint a tisztességes eljárás fontos követelménye, hogy a törvényben foglalt bizonyítási szabályokat a bíróság megtartsa, erről a feleket a per mindenkor állásának megfelelően tájékoztassa [Lásd Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma 1/2009.(VI.24.) PK véleményét], azokat a felek által betartassa, és amennyiben a felek azt nem teljesítik, a következményeket levonja. A perben a bíróság – a bizonyítás állásához képest - nem állapította meg, és nem tájékoztatta a felperest arról, hogy a diszkriminációs tényállás tekintetében a felperes valószínűsítési kötelezettségének nem tett eleget. Ebből pedig az következik, hogy az alperest kellett volna felhívnia a bizonyítási kötelezettsége teljesítésére. Indítványozó álláspontja szerint mivel a perben az alperes 2003. évi CXXV. törvény (Ebktv.) 19.§ (2) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettségét nem teljesítette, a bizonyítás nem teljesítése miatt a felperes keresetének helyt kellett volna adnia. A perben indítványozó álláspontja szerint a bizonyítási kötelezettség nem kellő kiosztása a bíróság részéről, megalapozza a tisztességes, igazságos és pártatlan eljáráshoz való jog sérelmét.

Felperes úgy véli, hogy a Fővárosi Törvényszék előtt 8. Mf. 680.490/2016/6. sorszámú tárgyaláson történt bizonyítási teherre vonatkozó tájékoztatás is alátámasztja azt, hogy az első fokú tárgyalást a bíróságnak – a bizonyítás kiegészítésével - meg kellett volna ismételnie, és a nem lehetett volna az első fokú ítéletet helyben hagynia.

ac) Sérült a tisztességes, igazságos és pártatlan eljáráshoz való joga felperesnek az által, hogy a fellebbezési eljárásban meg nem indokolt tanácsváltoztatás történt, hiszen az iratoknak az első fokú bírósághoz azon okból történő visszaküldése a II. fokú bíróság által, hogy az első fokú ítélet jegyzőkönyvét helyesbítse azzal, hogy az ítélet kihirdetése megtörtént, nem olyan eset, amely a fellebbezési eljárást befejezné, és a másodfokon eljáró dr. [REDACTED] által vezetett eljáró tanácsot meg lehetne változtatni a kizárási szabályok nélkül. Azonban az első fokú ítélet kihirdetését tartalmazó tárgyalási jegyzőkönyv korrekciója után a tárgyalást dr. [REDACTED] tanácselnök által vezetett tanács tartotta. Ez a tanács pedig már a 2017. május 19-én tartott tárgyaláson figyelmen kívül hagyta a 2017. január 26-án tartott tárgyaláson [REDACTED] tanácselnök által vezetett bírói tanács döntését a bizonyítási teher tekintetében. Ez a törvényes bírósághoz (bíróhoz) való jog megsértését jelenti, amellyel sérült a felperes tisztességes eljáráshoz való joga.

Indítványozó álláspontja szerint a tisztességes eljárás sérül, ha a bíróságon eljáró bírói tanács (különösen a fellebbezési eljárásban) indokolatlanul megváltoztatásra kerül. Ez ugyanis jelentősen befolyásolja a bírói tanács kollektív meggyőződésének kialakulásának folyamatát, az ítélezés során számbaveendő és mérlegelendő körülményeket, és nem képes a szubjektív elemek kizárására és a befolyásmentesség fenntartására. Az indokolatlan és szükségtelen tanácsváltozás megtöri az ügynek a II. fokú bíróság által a megalapozott döntéshez szükséges megismerhetőségét, az ügyben való elmélyedést, a bírói meggyőződés kialakulásának folyamatát. Jelen esetben a felek számára a II. fokú bíróság semmilyen indokolást nem adott sem a tárgyaláson, sem pedig az ítéletében a tanácsváltozással összefüggésben, amely az indítványozónak az emberi méltóságát is sérti.

ad) A munka és foglalkozás szabad megválasztásához való Alaptörvény XII. cikkében foglalt jogot a jogerős ítélet sérti.

A munka és foglalkozás szabad megválasztásához való jog magában foglalja, hogy a munkaviszony megszüntetésére is ezen „szabad” választás alapján kerüljön sor, és nem kényszer hatására. Tehát a munkaviszony megszüntetésénél ezért írja elő a törvény az indokolást, ha az egyoldalúan történik, hogy a jogviszony megszüntetésnek a munkával (munkáltatással) való kapcsolatát a munkáltató bizonyíthassa; míg a „közös megegyezés”-nek akaratilag szándékoltnak (elhatározottnak), befolyásmentesnek, egybehangzónak kell lennie.

A perben feltárt körülményekből nyilvánvaló, hogy felperes nem szabad elhatározásából, hanem kényszerből (hogy megszabaduljon a munkáltató vezetője által kialakított helyzetből) és félelemből írta alá az elé tett papírt, és ennek a jogviszony megszüntetésnek a munka világához semmilyen viszonya nem volt, hanem kizárólag a munkáltató vezetőjének jogszabályba ütköző magatartása motiválta.

Az I-II. fokú ítélet erre tekintettel sérti a felperesnek az Alaptörvényben biztosított ezen jogát.

b) Az indítványozó az indítványt kiegészíti azzal, hogy az I-II. fokú jogerős ítélet sérti az indítványozónak az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdésében foglalt szabadsághoz és személyi biztonsághoz való jogát is.

Ezen alapvető jog sérelmét a jogerős ítélet az alábbiakban valósítja meg:

ba) Felperes indítványozónak a munkaviszonyát a munkáltató vezetője annak az oknak a következményeként szüntette meg „közös megegyezéssel”, hogy a felperes nem fogadta el a cégvezető szexuális cselekményre vonatkozó ajánlattételét. Nyilvánvaló, hogy a felperes indítványozó nem volt olyan semleges és a döntés meghozatalára tárgyilagos mérlegelést lehetővé tevő helyzetben, amely - a szerződéses nyilatkozatoknál szokásos

szerező fél számára érdekorientált nyilatkozat kialakítását és a másik féllel történő közlését - befolyásmentes akaratnyilatkozatnak lehetne tekinteni. A bíróság azonban ebben a körben sem tisztázta a tényállást a felek által megjelölt bizonyítási eszközök kimerítésével. Felperes indítványozó álláspontja szerint a felperes határidőben támadta meg a nyilatkozatát, így azt nem lehetett elkésztettnek tekinteni.

bb) Felperes álláspontja szerint – a munkaviszonyban is – érvényesülnie kell a szerződéses szabadság követelményének, amely a személyi biztonsághoz való jog egyik sarkköve. Nem érvényesül a szerződéses szabadság, ha a munkaviszony megszüntetésére a munkavállalónak a nyilatkozatát a részére átnyújtott megszüntető nyilatkozat azonnal (rögtön) történő aláírásával kell megtennie. Különösen olyan esetben, amikor a „közös megegyezéses” megszüntetési nyilatkozat munkáltató által történő kezdeményezés nem a munkavállalónak a munkavégzéssel összefüggő cselekménye, magatartása, vagy a munkáltatónak a gazdasági tevékenységével függ össze, hanem ezt a munkáltató férfi nemű vezetőjének a női beosztott részéről történő, szexuális ajánlatot visszautasító következményeként kerül alkalmazásra.

bc) Az indítványozónak a munkahelyén a 2012. december 20-át követően a jogviszonya megszüntetéséig kialakult, a férfi vezető és az indítványozó, mint nő beosztott között a „megfagyott légkörben” kialakított mellőzöttség, és az indítványozónak a megtorlástól való féltelme alapvetően befolyásolta a felperes testi-lelki egészségét, mentális állapotát. Ennek feltárása mellőzhetetlen lett volna a felperes által indítványozott szakértői bizonyításokkal. Azonban a bíróságok az Alaptörvénynek a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz való jogának megsértését nem kompenzálták a nem vagyoni kárának megítélésével. Így a bíróságok döntése sérti ennek az alapjognak az érvényesülését felperes indítványozó tekintetében.

A világban és hazánkban is elburjánzott - a szexuális szabadság kialakulásával - a szexuális szabadság és zaklatás, más embernek az emberi méltóságát meghatározó szexuális szabadsága figyelmen kívül hagyása.

Az utóbbi időben ez a napi hírekben is meghatározóvá vált. A szexuális (nemi) zaklatással (verbális durva ajánlattétellel, felajánlkozással, testi fogdosással stb.) látható, hogy ott marad rejtve, ahol az emberek mindennapi kapcsolatukban, közösségben szükséges, hogy az emberek – sokszor egymásra való utaltságuk következtében – végezzék el munkájukat, lássák el feladataikat (Lásd: színházakat, munkahelyeket, oktatási intézményeket, sportszervezeteket). A szexuális (nemi) atrocitás megnyilvánulási formája számtalan lehet, kapcsolódhat hozzá hivatali visszaélés, korrupció, szexuális bűncselekmény.

Éppen ezért indítványozó úgy véli, hogy a társadalomnak az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdésében foglalt szabadsághoz és személyes biztonsághoz való jog biztosítása érdekében az elharapódzott szexuális (nemi) atrocitás ellen való fellépés érdekében más mércét szükséges alkalmaznia!

Az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt azon állami kötelezettség, amely az alapjogok védelmét elsősorban írja elő, a bíróságoknak *Justitia* szemérettől le kell venniük a kendőt, és bekötött szemmel nem hozhatnak ítéletet olyan ügyekben – amelyben nem kerül kivizsgálásra és a bizonyítékok kimerítésével bizonyításra a szexuális (nemi) indítékból elkövetett cselekmény, legyen az a munkajog körében vagy más jogterületen a sértett részéről állított, bekövetkező és megnyilvánuló esemény.

Az indítványozónak sérti a szabadsághoz és személyes biztonsághoz való jogát, hogy a szükséges bizonyítások lefolytatásának hiányában nem kapott, ezen jogvédelem érdekében támogatást az eljáró bíróságoktól, a jogerős ítélet alapján.

3) Az indítványozó mindezekkel a kiegészítésekkel az indítványát fenntartja és kéri a jogerős I-II. fokú ítélet megsemmisítését.

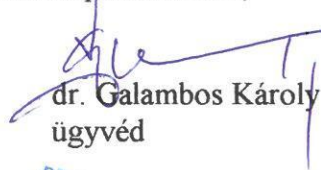
Felperes indítványozó utal arra, hogy nyilvánvaló, hogy az ügygel kapcsolatban több alkotmánybíróági döntés is felsorakoztatható lenne az indítvány megalapozottságának alátámasztására, de indítványozó tudatában van annak, hogy az Alkotmánybíróság ismeri a saját döntéseit, és így az ügy elbírálásánál azokat a hivatkozásokat hivatalból is alkalmazza.

Budapest, 2017. november 14.

Tisztelettel:

felperes indítványozó képviselőjében,

a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében:

dr. Galambos Károly
ügyvéd

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA
1054 Budapest, Alkotmány utca 4.
Dr. Galambos Károly
Irodavezető ügyvéd
közlekedési szakjogász
Adószám: 18150409-2-41